

“ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਾਂ, ਖਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ”

ਯੂਹੰਨਾ 9, ਇਕ ਨੇੜ ਝਾੜ

ਯੂਹੰਨਾ 9 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਅਧਿਐਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਇਹ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੱਤ ‘ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ’¹ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਵਾਂ ਹੈ। ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਖਾਸ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਇਸ ਲਈ ਆਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 20: 30, 31)। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਕੁਝ ਸਚਿਆਈਆਂ ਵੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ’ (ਯੂਹੰਨਾ 9:5) ਹੋਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੰਗਤਾ ਵੇਖਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ (ਆਇਤਾਂ 1-38)

ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ‘ਜਾਂ ਉਹ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ [ਮਸੀਹ] ਨੇ² ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ’ (ਆਇਤ 1) ਆਇਤ 8 ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇਕ ਮੰਗਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਧੇਰੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 10: 46)।

ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਪਹੇਲੀ (ਆਇਤਾਂ 2-4)

ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਹੇਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਕ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ‘ਪਾਪ ਹੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।’³ ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘ਸੁਆਮੀ ਜੀ⁴ ਕਿਹ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ?’ (ਆਇਤ 2)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ: ਕੀ ਇਹ ਆਦਮੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਇਸ ਲਈ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪਰ ਸੁਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।⁵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ: ਕੀ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਇਸ ਲਈ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਦਾ ਅਸਰ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,⁶ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੀ ਉਹ

ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਨਾ ਇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ’’⁷ (ਆਇਤ 3)। ਪਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪਾਪ ਹੀ ਹੋਵੇ।⁸ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ’’ (ਆਇਤ 3)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਸ ਤੇ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿਚ ਮੌਕੇ ਲੁਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦਇਆ ਭਾਵ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ।⁹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪੈਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?’’ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ‘‘ਕੁਝ ਨਹੀਂ।’’ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕਾਂ?’’

ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰੀਏ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ। ਰਾਤ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ’’ (ਆਇਤ 4)। ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੰਗਤਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ‘‘ਰਾਤ’’ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।¹⁰ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਈਏ ਤਾਂ ਕਰੀਏ।

ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕ ਬੰਦਾ (ਆਇਤਾਂ 5-7, 14)

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਦ ਤੀਕੁ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹਾਂ’’ (ਆਇਤ 5)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਜਦੋਂ ਤਕ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੰਗਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਗਵਾਵਾਂਗਾ।’’ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਰਮੀ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਪਹੇਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਾ ਚੱਲੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇਗਾ’’ (8:12)। ਹੁਣ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

‘‘ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਗੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ’’ (ਆਇਤ 6)। ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕਿਉਂ ਅਪਣਾਇਆ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।¹¹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਦੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ।’’

ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਾਹ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਧੋ ਸੁੱਟ’’ (ਆਇਤ 7)।¹² ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਤੋਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹³ ਉਹ ਕੁੰਡ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਸੀ,¹⁴ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਬੇਹਤਰੀਨ ਨਮੂਨਾ ਸੀ: ਹਿਜ਼ਰੀਏਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਇਕ ਝਰਨੇ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਸੁਰੰਗ ਬਣਾਈ

ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਇਤਿਹਾਸ 32:2-4; ਯਸਾਯਾਹ 22:9-11; 2 ਰਾਜਿਆਂ 20:20)। ਇਸ ਕੁੰਡ ਨੂੰ ‘ਭੋਜਿਆ ਹੋਇਆ’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 9:7) ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਣੀ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਭੋਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬੰਦੇ ਵੱਲ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਭਾਗ ਉਸੇ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇ ਹੀ ਨਾ? ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੋਲ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਮਲਣ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਅਤੇ ‘ਜਾ ਸਿਲੋਅਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਧੋ ਲੈ’ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘ਜਾ, ਧੋ ਲੈ ... ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ।’ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ‘ਜਾ, ਧੋ ਲੈ।’ ਇਸ ਅਜੀਬ ਹੁਕਮ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸੀ: ‘ਸੋ ਉਹ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਧੋਤੀਆਂ’ (ਆਇਤ 7)।

ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਮੰਨੀ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਟੀ ਧੋਣ ਲਈ ਕਿਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਲੋਅਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਗਿਆ? ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੰਡ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ।¹⁵ ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਲਈ ਕਈ ਮੀਲ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਤੰਗ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਸਫ਼ਰ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾਂ ਸਮੇਂ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਉਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?’

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘ਕਿ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਹੈ ਮਿੱਟੀ ਗੋ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸਿਲੋਅਮ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟ ਸੋ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ’ (ਆਇਤ 11)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਯਹੋਸ਼ੁਆ 7:31)। ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗੀ (ਵੇਖੋ 9:17, 36)। ਫਿਰ ਵੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ‘ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਲੈ’ ਆਖਣ ਦੇ ਤੀਰਕੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਕੀਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗਾ!’

ਸੋ ‘ਉਹ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਧੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ’ (ਆਇਤ 7)। ‘ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਆਇਆ’ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਠਾ ਲਓ। ਸਿਲੋਅਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਤਕ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁੰਡ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸੁੱਕੀ ਮਿੱਟੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ; ਉਹ ਹੜਬੜਾਈ ਹੋਈ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਚੁੱਕੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ;

ਉਹ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਉਸ ਨੇ ਅਚਰਜ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਉਤੇਜਣਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ‘ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁੜ ਆਇਆ’ ਦੇ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।¹⁶

ਆਇਤ 14 ਮੁਤਾਬਿਕ, ‘ਜਿਸ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਗੋ ਕੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਹ ਦਿਨ ਸੱਬਤ ਦਾ ਸੀ।’ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ! ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਾਜ਼ਿਸ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ (ਆਇਤਾਂ 8-14)

ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਸੀ? ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 1, 12), ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਜਾਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਸੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਸੰਭਲ-ਸੰਭਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹਰ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਵੱਲ ਅਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਕੇ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲੱਗੇ: ‘ਕਈਆਂ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਆਖਿਆ, ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ’ (ਆਇਤ 9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ’ (ਆਇਤ 9)। ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਫੇਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ? ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਹੈ ਮਿੱਟੀ ਗੋ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸਿਲੋਆਮ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟ ਸੇ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ (ਆਇਤਾਂ 10-12)।

ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ ਪਹੇਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ। ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਚੰਗਿਆਈ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੋਭਾ ਦੇਣ ਤੇ (ਵੇਖੋ ਆਇਤਾਂ 16, 22), ਅਤੇ ਇਕ ਸੱਚ ਤੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਆਇਤ 14), ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਭਾਵ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਏ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਜਵਾਬ ਹਨ (ਆਇਤ 13)।¹⁷

ਸੰਕਟ ਦਾ ਘੱਟ ਹੋਣਾ (ਆਇਤਾਂ 15-17, 22)

ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ (ਆਇਤ 15)। ਇਸ ਕਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਾਮ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ

(ਆਇਤ 22)। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਇਹ ਮਨੁੱਖ¹⁸ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ’’ (ਆਇਤ 16)।

ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 5: 1, 9, 10, 16, 18; 7:21-23)। ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਮਿੱਟੀ ਛਾਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।¹⁹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ!

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:²⁰

- ਵੱਡਾ ਤਰਕ ਵਾਕੰਸ਼: ‘‘ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਡੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ।’’
- ਛੋਟਾ ਤਰਕ ਵਾਕੰਸ਼: ‘‘ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਸਾਡੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ।’’
- ਨਿਚੋੜ: ‘‘ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਪਾਪੀ ਹੈ।’’

ਨਿਆਂ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ, ਜੇ ਵੱਡਾ ਤਰਕ ਵਾਕ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਤਰਕ ਵਾਕ ਦੋਵੇਂ ਸੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਨਿਚੋੜ ਸੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਵਾਕ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡਾ ਵਾਕ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਗਲਤ ਇਸ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 15:1-9)।

ਆਇਤ 16 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਫਰੀਸੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਇਕ ਝਲਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ: ‘‘ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ [ਭਾਵ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ] ਆਖਿਆ, ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿੱਕੁਰ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 16)²¹ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਾਕ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਣ ‘‘ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ’’ (ਆਇਤ 16)। ਆਮ ਫੁੱਟ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10), ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਹ ਫੁੱਟ ਠੀਕ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੇ ਸਖਤ ਮਨ ਅਤੇ ਸਖਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।²²

ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਨ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੇ: ‘‘ਉਹ ਨੇ ਜੋ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤੂੰ ਉਹਦੇ ਵਿਖੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 17)। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਉਹ ਨਬੀ ਹੈ’’²³ (ਆਇਤ 17)। ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਈ ਨਬੀ ਹੋਵੇਗਾ।²⁴

ਇਕ ਫਾਹਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 18-23)

ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਝੂਠ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ,²⁵ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਹਿ ਤਕ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ (ਆਇਤ 18)। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਾਪੇ ਕੰਬਦਿਆਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ

(ਆਇਤ 22)। ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛੇ: (1) ‘‘ਕੀ ਇਹ²⁶ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ?’’; (2) ‘‘ਕੀ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ?’’; (3) ‘‘ਫੇਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਉਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 19)।

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁਆਲਾਂ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਤੀਜੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ‘‘ਉਹਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਏਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕਰਕੇ ਮੰਨ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਜਾਵੇ’’ (ਆਇਤ 22)। ‘‘ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਜਾਵੇ’’²⁷ ਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਮਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ; ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।²⁸ ਕੱਢ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਆਸ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਇਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਕ ਫੰਦਾ ਮੰਨਣ ਲੱਗੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਸੁਆਲ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਭਈ ਕਿਹ ਨੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛ ਲਓ, ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਹੈ,²⁹ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਆਪੇ ਦੱਸੂ’’ (ਆਇਤ 21)।

ਇਕ ਬਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 24-34)

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੇ, ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ‘‘ਉਪਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਦੂਈ ਵਾਰ ਸੌਂਦਿਆ’’ (ਆਇਤ 24)। ਮੰਗਤੇ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ਸੀ: ਪਰ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਬੁੱਲ ਪੇਚ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਬੇਯਕੀਨੀ ਨਾਲ ਮੱਥੇ ਵੱਟ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪੀ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 24)। ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ’’ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰ,’’ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਹੂ ਸੀ (ਵੇਖੋ 7: 19)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਸਚਮੁਚ ਕੀ ਹੋਇਆ!’’

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਤਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਯਕੀਨ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਨਮ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬੰਦੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਭਈ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ’’ (ਆਇਤ 25)। ਉਹ ਉਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ (ਆਇਤ 26)। ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਫੇਰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?’’ (ਆਇਤ 27)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ³⁰ ਉਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ’’³¹ (ਆਇਤ 27)?

ਲੀਚੜ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਉਪਾਏ ਕੱਢਿਆ: ‘‘ਉਹ ਦਾ ਚੇਲਾ ਤੂੰਏ ਹੈਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੂਸਾ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ’’ (ਆਇਤਾਂ 28, 29)।

ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਇਹੋ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 30)। ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਓਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ (ਆਇਤ 30)।

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 31)। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਗੂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 8: 18; ਅੱਯੂਬ 27: 9; ਜ਼ਬੂਰ 18: 41; 34: 15, 16; 66: 18; 145: 19, 20; ਕਹਾਉਤਾਂ 1: 28; 15: 29; ਯਸਾਯਾਹ 1: 15; 59: 2; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8: 18)।³²

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਨ੍ਹੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ’’ (ਆਇਤ 32)। ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,³³ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ³⁴ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ, ‘‘ਜੇ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ’’ (ਆਇਤ 33)। ਯਿਸੂ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਸਨ; ਹੁਣ ਇਸ ਮੰਗਤੇ ਨੇ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਦਸ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ:

- ਵੱਡਾ ਤਰਕ ਵਾਕ: ‘‘ਖੁਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ।’’
- ਛੋਟਾ ਤਰਕ ਵਾਕ: ‘‘ਖੁਦਾ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।’’³⁵
- ਨਿਚੋੜ: ‘‘ਇਸ ਕਾਰਣ, ਉਹ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’

ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ: ਜਦ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੂੰ ਤਾਂ ਨਿਰਾ ਪੁਰਾ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਹੈਂ,³⁶ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ?’’ (ਆਇਤ 34)।

ਫਿਰ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ’’ (ਆਇਤ 34)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਰਤਾਓ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ’’ ਜਾਵੇ (ਆਇਤ 22), ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।³⁷ ਉਸ ਲਈ ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ:³⁸ ਸੇਵਰੇ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ, ਦਿਨ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ!

ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਇਕ ਆਦਮੀ (ਆਇਤਾਂ 35-38)

ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਰੁਕ = ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੱਡੇ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿਚ ਵਾਪਿਸ ਮੁੜਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।³⁹ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਤੇ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਐੱਨਾ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਆਇਤਾਂ 35, 39, 40)। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ: ‘‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਆਖਿਆ ...’’ (ਆਇਤ 35)। ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਗਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4: 10)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਕੀ ਤੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’⁴⁰ (ਆਇਤ 35)। ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ, ‘‘ਤੂੰ’’ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ: ‘‘ਕੀ ਤੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’⁴¹

ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ⁴² ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਾਂ?’’ (ਆਇਤ 36)। ਪਹਿਲਾ, ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸਭ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਤੇ ਵੀ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਤਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਹਚਾ ਸਮਝ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 37)। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ‘‘ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਹੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ!’’

ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੀ, ਸਭ ਟੁਕੜੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੱਗ ਗਏ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:’’ (ਆਇਤ 38)। ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਨਾਲ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਜ਼ਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤਕ ਉਸ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੈਕੰਡ ਹੀ ਲੱਗੇ ਸਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਘੰਟੇ ਲੱਗ ਗਏ।

ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪੈਂਡਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ‘‘ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਹੈ’’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ (ਆਇਤ 11)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉ ਸਨੂੰ ‘‘ਨਬੀ’’ (ਆਇਤ 17) ਅਤੇ ‘‘ਇਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ’’ (ਆਇਤ 38; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 36; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12: 3)। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਬਾਰੇ ਜਾਣੋਗੇ, ਉਨੀਆਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮੀਆ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ, ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਸਦੀਪਕਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।’’⁴³

ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘‘ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ’’ (ਆਇਤ 38)।⁴⁴ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਉਸ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੋਂ ਸਿਜਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅੰਨ੍ਹੇ (ਆਇਤਾਂ 39-41)

ਕਹਾਣੀ ਇੱਥੇ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੰਗਤੇ, ਜੋ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਤਾਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਖਿੱਚਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਹਰ ਜੀਭ ਉੱਤੇ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 7: 12), ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 9: 35)। ਬਦਨਾਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ (ਆਇਤ 40)।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਭੀੜ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਨਿਆਉਂ ਲਈ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਇਆ’’ (ਆਇਤ 39)। ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 17; 12: 47; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 19: 10),⁴⁵ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਕ ਨਤੀਜਾ ਨਿਆਂ ਹੋਣਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 5: 22; 12: 48)। ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਇਸ ਨਾਲ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਆਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: ‘‘ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਓਹ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣ’’ (ਆਇਤ 39)। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਦਲ ਬਦਲ ਕੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਣ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਖ਼ਾਸ ਰੂਹਾਨੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵੀ ਆਇਆ।

ਫਰੀਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲ ਪਏ ‘‘ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ?’’ (ਆਇਤ 40)। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ‘‘ਯਕੀਨਨ ਹੀ, ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!’’ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 41)। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਹ ਖੇਡ ਰੱਖੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪੈਂਦਾ; ਪਰ ਜਦ ਤਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਤਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’

ਜਿਸਮਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਤਾਂ ਕਾਰਣਕ ਹੈ ਹੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਹੋਰ

ਵੀ ਖਰਨਾਕ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 8: 15)। ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (2 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 10)। ਵਚਨ ਨੂੰ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1: 21)। ਆਪਣੇ ਮੁਤਾਅੱਸਬ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (2 ਪਤਰਸ 3: 16)। ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਅੱਖ ਦਾ ਉਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾ।’’

ਸਾਰ

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਸਿਨਾਗੋਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਕ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਭਾਵ ‘‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ’’ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ। ਇਕ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੀਏ। ਯੂਹੰਨਾ 9 ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਐਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13: 5)।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤਕ ‘‘ਚਾਨਣ’’ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਹੀ ਆਉਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।⁴⁶ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉਤੇਜਕ ਹੋਵੋਗੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇਕ ਡਾਕਟਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜੈਕ ਕੂਪਰ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਕ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੱਟੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਰੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚਾਨਣ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।’’ ਡਾਕਟਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਨਹੀਂ ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।’’ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇਕ ਚਾਰਟ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਆਮ ਚਾਰਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ 3: 16 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਰੀਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ।’’ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਕੂਪਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।’’⁴⁷

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਹੈ? ‘‘ਅਮੇਜ਼ਿਗ ਗ੍ਰੇਸ’’ ਗੀਤ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਇਕ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ‘‘ਕਿ ਫੇਰੀ ਮੇਰੀ ਭਟਕੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਦੂਰ ਕੀ ਦਿਲ ਕੀ ਰਾਤ’’ ਭਾਵ ‘‘ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦ ਮੈਂ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।’’⁴⁸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨੋ!

ਨੋਟਸ

ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਵਿਜ਼ੁਅਲ ਏਡ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ, ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਬਣਾਓ, ਜਿਸ ਵਿਚ

ਯੂਹੰਨਾ 3: 16 ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ‘‘ਫਜ਼ਲ ਅਜੀਬ’’ ਵਾਲਾ ਗੀਤ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਰੀਕਾ ਇਸ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਲਈ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ‘‘ਯਿਸੂ ਨਾਮ ਦੇ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ,’’ ‘‘ਨਬੀ’’ ‘‘ਇਹ ਆਮ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ...’’ ਅਤੇ ਆਖ਼ਿਰ ਵਿਚ, ‘‘ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ’’ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮੰਗਤੇ ਦੇ ‘‘ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹ’’ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ।

‘‘ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਵਿਚ’’ ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਪਾਠ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਭਾਵ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਜਿਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਲੂਕਾ 6: 39, 2 ਪਤਰਸ 1: 9, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3: 18)। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਤਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਤਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਇਕ ਪੱਟੀ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਾਠ ਲਈ ਵਿਜ਼ੁਅਲ ਏਡ ਵਿਚ ਚਿੱਟੀ ਸੋਟੀ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਐਨਕ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਤੇ ਦੀ ‘‘ਮਨ ਬਦਲੀ’’ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਤੌਬਾ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। (1) ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਮੰਗਤੇ ਵਾਂਗ ਅਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 4)। (2) ਸਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪਹਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। (3) ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ (ਮੁਕਤੀ) ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਉਹ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਧੋਣ ਲਈ ਆਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ)। (4) ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ‘‘ਧੋਣ’’ ਲਈ (ਭਾਵ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ) ਆਖਦਾ ਹੈ (5) ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ। (6) ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਰ ਥਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ – ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ। ਚਾਕ ਬੋਰਡ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਪਾਵਰ ਪੁਆਇੰਟ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗਿਆਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਖੇ ਗਏ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ: ‘‘ਇਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 9: 25)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਹਰ ਸੁਆਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਹਰ ਤਰਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੜੀ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ‘‘ਮੈਂ ਇਕ ਗੱਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ!’’ ‘‘ਮੈਂ ਇਕ ਗੱਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ’’ ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇਗਾ।

¹ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 1 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ’’ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ²‘‘ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ’’ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਪਾਠ ‘‘ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲ ਨਾ ਮੰਨੇ’’ ਵੇਖੋ। ³ਇਹ ਗੁਮਰਾਹਕੁਨ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਅਯੂਬ ਦੇ ‘‘ਦੋਸਤਾਂ’’ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਹੋ ਹੀ ਧਾਰਣਾ ਪੌਲਸ ਬਾਰੇ ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 28:4)। ਰੱਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ‘‘ਸਬੂਤ ਲਈ ਵਚਨ’’ ਕੂਚ 34:7 ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਮੂਹਿਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਸੀ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਜੰਮੇ ਸਨ। ⁴‘‘ਰੱਬੀ’’ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਗੁਰੂ’’ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਨਮਾਨਤ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੱਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ⁵ਮੰਨੋ ਭਾਵੇਂ ਨਾ, ਕੁਝ ਰੱਬੀ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਆਦਮੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ⁶ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੋਗਾਂ ਵਾਂਗ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਅਣਜੰਮੇ ਭਰੂਣ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁷ਯਿਸੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23)। ਉਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਪਨ ਉਸ ਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ⁸ਇਕ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੀ ਹੈ (ਉਤਪਤ 3:3, 17-19)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਫੌਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 13:15)। ਤਾਂ ਵੀ ਹਰ ਕਸ਼ਟ ਨਿੱਜੀ ਪਾਪ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਯੂਬ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਬੂਰ 73 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜਾਂ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਲੂਕਾ 13:2-5)। ⁹ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੇ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਇਹ ਹਨ: ਜ਼ਬੂਰ 119:71; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:7-13; ਯਾਕੂਬ 1:2, 3; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 7:14। ¹⁰ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰ 90:5, 16; ਯਾਕੂਬ 4:14; 2 ਪਤਰਸ 3:8)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਉਪਦੇਸ਼ਕ 4:15; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:16)।

¹¹ਕਿਸੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਖੁੱਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 7:33; 8:22-26)। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦੇ ਪੱਕੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹੀਆਂ (ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗਾਰਾ ਨਹੀਂ) (ਮੱਤੀ 9:27-31)। ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਕ (ਕੋਈ ਗਾਰਾ ਨਹੀਂ) (ਮਰਕੁਸ 8:22-26) ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ (ਇਸ ਵਾਰ) ਉਸ ਨੇ ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਆਪ ਉਸ ਵਿਚ ਸੀ। ¹²ਇਕ ਹੋਰ ਸੁਆਲ ਜੋ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ‘‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਧੋਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਆਖਿਆ?’’ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ। ¹³ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖੋ।

¹⁴ਯਹੂਸਲਮ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖਣ ਲਈ, ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖੋ। ¹⁵ਯਿਸੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਗਤੇ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਇਸ ਮੰਗਤੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਥੇ ਮਸੀਹ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਰੁਕਣ ਵੇਲੇ ਠਹਿਰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 21:17; ਮਰਕੁਸ 11:11; ਯੂਹੰਨਾ 11:18)। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਕੁੰਡ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ¹⁶ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਚਾਰ (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪੰਜ-ਅਨੁਵਾਦਕ) ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ¹⁷ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਫਰੀਸੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 13, 15, 16, 40)। ਪਰ ਦੋ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ’ (ਅਇਤਾਂ 18, 22) ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਗੁਆਂਢੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਭਾ ਭਵਨ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ¹⁸‘ਇਹ ਮਨੁੱਖ’ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ¹⁹ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਗੋਣ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਗੁੰਠਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਨੂੰ ‘ਕੰਮ’ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਵਾਇਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਤੇ ਬੁੱਕ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ²⁰ਤਰਕਵਾਕ ਤਰਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤਰਕ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ।

²¹ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਬੜਾ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 11:36, 37)। ²²8:30, 31 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਪਾਠ ਵਿਚ ਵੇਖੋ। ²³ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 4:19 ਦੇ ਵਾਕ ਨਾਲ ਕਰੋ। ²⁴ਏਲੀਯਾਹ ਅਤੇ ਅਲੀਸ਼ਾ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕੀਤੇ ਸਨ (1 ਰਾਜਿਆਂ 18; 2 ਰਾਜਿਆਂ 2:19-22; 4:18-44; 5:1-14)। ²⁵ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਖਾਂਗੇ ਕਿ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਚਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ’ ਜਾਂ ‘ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਾਂਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।’ ²⁶‘ਇਸ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਕਿਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਣਾ ਸੀ (ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ) ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸੁਣੇ ਹੋਣਗੇ। ²⁷ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ, ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:42; 16:2. ²⁸ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਵੇਖੋ ਗਿਣਤੀ 15:30 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 6:22. ²⁹ਕਈਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ‘ਸਿਆਣਾ ਹੈ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਦਾ ਸੀ। ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਹ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਮਸ਼ਰੂਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ³⁰ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਸੁਆਲਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਇਕ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

³¹‘ਵੀ’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਚੇਲਾ ਮੰਨਣ ਲੱਗਾ ਸੀ। ³²ਯੂਹੰਨਾ 9:31 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ³³ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਵੇਕਾਈ ਦੀ ਇਕ ਖ਼ਸ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 29:18; 35:5; 42:7; ਮੱਤੀ 11:2-6)। ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ (ਮੱਤੀ 9:27-31; 12:22; 20:29-34)। ³⁴‘ਜਨਮ ਜਾਤ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ‘ਮੈਰੂਸੀ’ (ਅਮੈਰੀਕਨ ਹੈਰਿਟੇਜ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਜਿਲਦ ਚੌਥੀ [2001])। ³⁵ਚੰਗਿਆਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ; ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਪਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ³⁶ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 9:3)। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 18:3; 19:14)। ਇਹ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ

ਜਿਹਾ ਪਰੇਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਗ਼ਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।³⁷ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ (ਸਪਤਤੀ) ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਛੇਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 9:35 ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਤੇ ਦੇ ‘‘ਕੱਢੇ ਜਾਣ’’ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਐੱਨੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੀ ਜਿੰਨੀ ਸਿਨਾਗੋਗ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਤੇ ਫੈਲਦੀ ਸੀ।³⁸ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ‘‘ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਇਕ ਰੋਲਰ ਕੋਸਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।’’³⁹ ਆਖ਼ਰ ਉਹਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਮਾਪੇ ਉਹਦੇ ਮਗਰ ਨਹੀਂ ਖਲੋਤੇ ਸਨ।⁴⁰ KJV ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ‘‘ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਹਤਰ ਮੂਲ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਮਸੀਹਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ (‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਤੇ ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 7:13)।

⁴¹ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਸੰਕੇਤ ‘‘ਤੂੰ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ) ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।⁴² ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ, ਇੱਥੇ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ (‘‘ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵਾਂਗ, ਵੇਖੋ RSV) ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ੁਦਾਈ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਇੱਥੇ ਮਾਨਤਾ ਆਇਤ 38 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।⁴³ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਦਾ *ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਜੌਨ*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਜਿਲਦ 2, ਦ ਡੋਲੀ ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਫ਼ਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈੱਸ 1975), 52. ⁴⁴ ਇਹ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਜਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 4:10)।⁴⁵ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਨਿਆਈਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।⁴⁶ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਸਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16:16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38), ਜਦ ਕਿ ਇਕ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22; ਯਾਕੂਬ 5:16)।⁴⁷ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਸਦਰਨ ਹਿਲਜ਼ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਅਬਿਲੇਨ, ਟੈਕਸਸ, 14 ਨਵੰਬਰ 1982 ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਗਾਮ ਵਿਚ ਏਚਲੇ, ‘‘ਏ ਪਿਲਿਗ੍ਰਿਮਸ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰੈੱਸ’’ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।⁴⁸ ਜੌਨ ਨਿਊਟਨ, ‘‘ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ,’’ *ਸੌਂਗਸ ਆਫ ਫ਼ੇਥ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਜ਼*, ਸੰਕਲਨ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਆਲਟਨ ਐੱਚ. ਵਾਈ (ਵੈਸਟ ਮੋਨਰੋ; ਲੂਇਸਿਆਨਾ: ਹਵਾਈ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1994)